

พี่น้องทั้งหลาย อย่าให้ความเชื่อของท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ มีความลำเอียงปนอยู่ด้วย สมมติว่า ใครคนหนึ่งสวมแหวนทองคำและเสื้อผ้าหรูหราเข้ามาในที่ประชุมของท่าน และขณะเดียวกันมีคนจนอีกคนหนึ่งแต่งตัวมอซอเข้ามา ท่านเข้าไปต้อนรับคนแต่งตัวหรูหราและบอกเขาว่า “เชิญนั่งตามสบายที่นั่งเถิด” ส่วนคนจนนั้นท่านบอกเขาว่า “จงยืนที่นั่น” หรือ “จงนั่งข้างๆ ที่วางเท้าของฉันสิ” ท่านก็เป็นผู้เลือกชั้นวรรณะ และตัดสินโดยมาตรการเลวร้ายมิใช่หรือ

พี่น้องที่รักทั้งหลาย จงฟังเถิด พระเจ้าทรงเลือกผู้ในโลกตัดสินว่ายากจนเพื่อให้เขามีความเชื่อ และเป็นทายาทรับมรดกพระอาณาจักรซึ่งทรงสัญญาไว้สำหรับผู้รักพระองค์มิใช่หรือ แต่ท่านกลับดูหมิ่นคนยากจน มิใช่คนร่ำรวยหรือที่กดขี่ข่มเหงท่าน มิใช่พวกเขาหรือที่ถูกลากท่านไปขึ้นศาล มิใช่พวกเขาหรือที่กล่าวร้ายต่อพระนามประเสริฐซึ่งบันดาลให้ท่านเป็นของพระเจ้า ถ้าท่านปฏิบัติตามบัญญัติสำคัญที่สุดที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า “จงรักเพื่อนบ้านของท่านเหมือนรักตนเอง” ท่านก็ทำดีแล้ว แต่ถ้าท่านลำเอียงท่านย่อมทำบาป และลูกธรรมบัญญัติกล่าวโทษว่าเป็นผู้ละเมิด

พระวรสาร

มก 8:27-33

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จพร้อมกับบรรดาศิษย์ไปตามหมู่บ้านต่างๆ ในบริเวณเมืองซีซารียาแห่งฟีลิป ขณะทรงพระดำเนิน พระองค์ตรัสถามบรรดาศิษย์ว่า “คนทั้งหลายว่าเราเป็นใคร” เขาทูลตอบว่า “บ้างว่าเป็นยอห์น ผู้ทำพินิจ บ้างว่าเป็นประกาศกเอลียาห์ บ้างก็ว่าเป็นประกาศกองค์หนึ่ง” พระองค์ตรัสถามอีกว่า “ท่านล่ะ ว่าเราเป็นใคร” เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า” พระองค์ทรงกำชับบรรดาศิษย์มิให้กล่าวเรื่องเกี่ยวกับพระองค์แก่ผู้ใด

พระเยซูเจ้าทรงเริ่มสอนบรรดาศิษย์ว่า “บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับการทรมานอย่างมาก จะถูกบรรดาผู้อาวุโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์ปฏิเสธไม่ยอมรับ และจะถูกประหารชีวิต แต่สามวันต่อมา จะกลับคืนชีพ” พระองค์ทรงประกาศพระวาจานี้อย่างเปิดเผย เปโตรนำพระองค์แยกออกไป ทูลทัดทาน แต่พระเยซูเจ้าทรงหันไปทอดพระเนตรบรรดาศิษย์ ทรงดำนิเปโตรว่า “เจ้าซาตาน ถอยไปข้างหลังเรา อย่าขัดขวางเจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์”

ข้อคิด

“การเป็นพระคริสต์ พระบิดาเจ้าทรงกำหนดชะตาชีวิตไว้เรียบร้อยแล้ว กล่าวคือ จะต้องรับทุกขทรมานอย่างมาก จะถูกผู้อาวุโส ธรรมาจารย์ ปฏิเสธและถูกประหารชีวิต แต่พระองค์จะมีชัยชนะในวันที่สาม... คริสตชนในฐานะผู้สืบทอดภารกิจของพระองค์ต้องยอมรับเงื่อนไขเดียวกัน... ความเชื่อทำให้เรามีความกล้าหาญที่จะเอาชนะความทุกข์ยากทุกอย่างเพื่อพิสูจน์ว่าเราเหมาะสมที่จะเป็นคริสตชน

